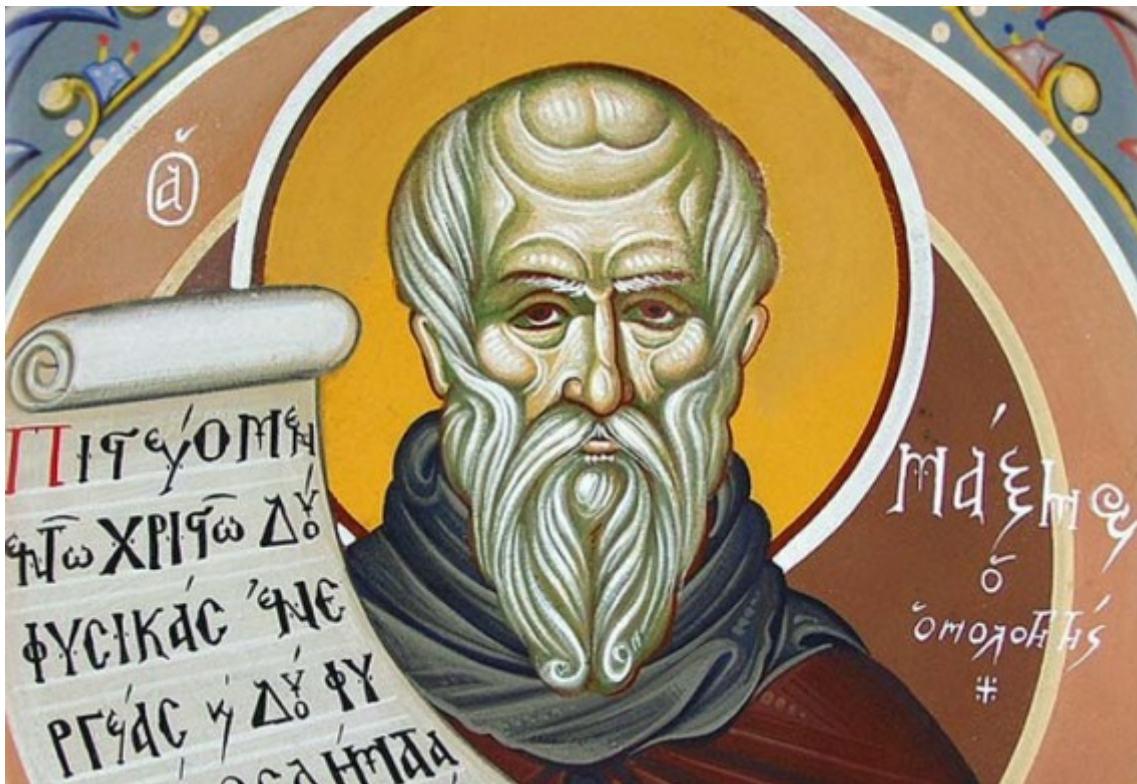

Άγιος Μάξιμος Ομολογητής: Θεωρία στη Μεταμόρφωση του Κυρίου

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

• (Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος)

Εκτός από τούτους και μερικοί μαθητές του Χριστού, που τους δόθηκε η άδεια να συνανηθούν και να συνανηθούν μαζί του στο βουνό της φανέρωσής του χάρη στη φροντίδα τους για την αρετή, αφού τον είδαν κατά την μεταμόρφωσή του κι ήταν απροσέγγιστος από το φως του προσώπου και τη λάμψη των φορεμάτων του, κατάπληκτοι και νοιώθοντάς τον πιο σεβαστό εξαιτίας της τιμής που του πρόσφεραν ο Μωυσής κι ο Ηλίας δίπλα του από το ένα και τ' άλλο μέρος, μεταφέρθηκαν από τη σάρκα στο πνεύμα, πριν αποθέσουν τη σαρκική ζωή, με την αλλαγή των λειτουργιών των αισθήσεων, που προκάλεσε σ' αυτούς το Πνεύμα, αφαιρώντας από την εσωτερική νοερή δύναμή τους τα καλύμματα των παθών.

Με καθαρμένα από το Πνεύμα τα αισθητήρια της ψυχής και του σώματος μαθαίνουν τους πνευματικούς λόγους των μυστηρίων που τους αποκαλύφθηκαν.

Η τρισευτυχισμένη λάμψη του προσώπου με το αχτιδοβόλημά της, επειδή κατανικά κάθε λειτουργία των ματιών, διδάσκονταν μυστικά πως είναι σύμβολο τής πάνω από τη νόηση κι αίσθηση και ουσία και γνώση θεότητάς του.

Από το ότι δεν είχε μορφή ούτε ωραιότητα και από το ότι εγνώριζαν ότι ο Λόγος είχε γίνει σάρκα χειραγωγούνταν προς εκείνον που ξεπερνούσε στην ομορφιά τους γιους των ανθρώπων και προς την ιδέα ότι υπήρχε από την αρχή κι ήταν κοντά στο Θεό και ήταν Θεός και με τη θεολογική αποφαιτικότητα, που τον ανυμνούσε σαν εντελώς ακατανόητο απ' όλους, ανυψώνονταν γνωστικά προς τη δόξα τη γεμάτη χάρη κι αλήθειαν, που είχε λάβει από τον Πατέρα σαν Μοναχογέννητος.

Τα φορέματα που έγιναν ολόλευκα αποτελούν σύμβολα των λόγων της Αγίας Γραφής, επειδή τότε πήραν γι' αυτούς διαύγεια, ενάργεια και σαφήνεια και τους κατανοούσαν χωρίς να συναντούν σ' αυτούς γρίφους ή αινίγματα ούτε καμιά συμβολική σκιά, αλλά φανέρωναν το Λόγο που περιεχόταν και κρυβόταν σ' αυτούς, οπότε ακριβώς έλαβαν την ασκόνταφτη και ορθή γνώση περί Θεού κι ελευθερώθηκαν από τη συμπάθεια της σάρκας και του κόσμου.

Ή αποτελούν σύμβολο της ίδιας της κτίσης, αφού έγινε η αφαίρεση της ρυπαρής υπόληψης, που νόμιζαν ως τότε ότι εκδηλωνόταν μέσα σ' αυτή, όσων είχαν απατηθή και είχαν προσκολληθή στην αίσθηση μόνο· με τη σοφή ποικιλία των λογής ειδών που όλα μαζί τη γεμίζουν, μηνά τη δύναμη του δημιουργικού Λόγου, όπως ακριβώς το φόρεμα την αξία εκείνου που το φορεί.

Και οι δύο συμβολισμοί θα συναντηθούν στο Λόγο, αφού με τους δύο έχει καλυφθή πιθανώς με ασάφεια εξαιτίας μας, για να μη τολμούμε να ορμούμε ανάξια προς τα ακατανόητα, ο ένας ως λόγος, στα γραφόμενα της Αγίας Γραφής, ο άλλος στην πλάση, σαν κτίστης και δημιουργός και τεχνίτης.

Κατ' ανάγκη λοιπόν τα χρειάζεται και τα δύο, υποστηρίζω, όποιος ποθεί να ευθυπορήση αλάθευτα προς το Θεό και την πνευματική γνώση της Γραφής και την πνευματική φυσική θεωρία των όντων. Όστε όποιος επιθυμεί να γίνη τέλειος εραστής της τέλειας σοφίας μπορεί να δείξη, όπως είναι φυσικό, ισότιμους και ταυτοδιδάσκαλους τους δύο νόμους, το φυσικό και το γραπτό, κι ότι κανένας από τους δύο ούτε πλεονεκτεί ούτε μειονεκτεί.

Απόσπασμα από το βιβλίο [Αγίου Μαξίμου Ομολογητού](#), «Φιλοσοφικά και θεολογικά ερωτήματα», τόμος α', έκδοση Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Εισαγωγή, σχόλια Πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Στανιλοάε (νυν άγιος Δημήτριος), μετάφραση Ιγνάτιος Σακαλής.